

Népszava
1950
1950

Kalauer
1950

AZ ELNÖK LEVELE A VEZÉRTESZTELET TAGJAIHOZ.

Kedves Tisztársaim!

Vezértestületünk tagjainak szives tudomására hozom a következőket:

1, Uj központi épületünk átalakítási munkája zavartalanul, rendben, de lassan megy előre. A munka bevégezése, az illetékesek véleménye szerint, december 15-re várható. Így, úgy látszik, az új épületben, az új esztendőben kezdhetjük el központi hivatalunk munkáját.

2, A Bethlen-Otthon építési tervének előkészítése ~~.....~~ úgy előre haladt, hogy az építkezés tényleges megkezdése még ebben a hónapban remélhető. Így rövidesen esedékessé lesz a Vt. által a Bethlen-Otthon részére megszavazott kölcsön felvétele.

3, Borshy Kerekes György titkárunk, az okt. 11-én tartott tisztviselő értekezleten, a hozzám intézett, következő levelet, olvasta fel:

"Elnök Ur, Kedves Barátom! Az Amerikai Magyar Szövetség gyűlésén, s egyidejűleg a sajtóban, valamint az Amerikai Magyar Népszava jubileumán nyilvánosság-ra került, hogy részem van az A. M. Népszava átvételében, annak alelnöke s főszerkesztőnek nevezett szellemi irányítója lettem.

Tekintettel arra, hogy Egyesületünknek titkára vagyok s arról lemondani nem volt és nincs szándékomban, úgy tisztársaim, mint Vezértestületünk helyes informálódása végett szükséges nek tartom Velelírásban is közölni a következőket:

Ismeretes előtt az a tény, - hiszen úgy szűkebb, mint szélesebb körben sokat tárgyaltunk erről, - hogy az A. M. Népszavánál az utóbbi évtizedben történt tulajdonos-változások a azoknak kapcsán észlelt irány-ingadozások sem amerikai, sem magyar vonatkozásaikban nem voltak szerencsések s azzal a veszéllyel fenyegettek, hogy a lap nyomán nem csak ferde kép keletkezik itteni magyarságunkról, de azzal is, hogy a megpróbáló történelmi időkből annyira szükséges egység kialakulásának komoly akadályai válnak.

Ismeretes mindnyájunk előtt az is, hogy úgy az A. M. Szövetségünk, mint egyleti és egyházi életünk szempontjából szükség van egy olyan napi orgánusra, mely nem pártszempontok, frakcionális érdekek, vagy tisztára üzleti haszon szolgálataiban áll, hanem elfogulatlan jó munkájával építse közéletünket s tegyen meg minden lehetőt az egyetemes magyarság nagy ügyéért.

Azt sem tartottuk egészségesnek, hogy a két polgári napilap egy kézben legyen, mert ez az állapot vagy sajtónk sorvadását, vagy pedig az egy tulajdonos egyéni felfogásának kizárólagos érvényesítését eredményezte volna. Nem lehetett volna az előnyös sem egyházaink, sem egyleteink, sem magyar összességünk számára.

Igy látták azt velünk együtt nagyon sokan s közöttük az a Szántó Lajos is, akinek áldozatossága az utóbbi esztendő leg-

szebb példáit adta a magyar mezőn. Ebben a felfogásban találkoz-
tam vele, midőn különböző körök voltak folyamatban a Népszava
körüli s olyan frakcionális szellem kezdett jelentkezni közöttük
egy, a lapnál alkalmazott volt magyar politikus írásai révén, mely
magyarságunk belső békéjét veszélyeztette.

Szántó Lajos társat kérészt a lap átvételéhez, amire Gombos
Zoltán hajlandónak mutatkozott. Próbálkozott egyetemi, egyházi és
különösen magánérdekeltségekkel, - sikertelenül. Biztatásokat
kapott, tanácsokat is, de anyagiakat nem, Egyedül pedig, szakis -
meret nélkül, nem vállalkozhatott. Kért a bekapcsolódásra engem,
aki az amerikai magyarságot ismerem s a lapkiadásban és szerkesz-
tésben is van tapasztalatom. Szerény rész vállalásával társultam
tehát hozzá s így a lap tulajdonunkba került. Névem használását,
illetve nyilvánosságra hozatalát legszívesebben elkerültem volna.
A részvénytársasági törvények szerint azonban hivatalosan be kell
jelenteni a lapban is, hogy kik a tulajdonosok s milyen minőség-
ben. Ezen kívül pedig úgy éreztük, jelent valamit nemcsak a lap-
nak, hanem olvasó táborának is az, ha olyan neveket lát, akik
mint régebbi közéleti emberek közel állnak hozzá s némi garan-
ciát legalább adni tudnak multuk révén is arra, hogy a lap magyar
kézben van, amerikai magyar szellemet képvisel és hasábjain a
krisztusi emberszeretetet fogja szolgálni.

Ez a története annak, hogy az Amerikai Magyar Népszava lapkiadó
vállalat alenőke lettem, mint szerény részt vállalt társ és a
lapnak szellemi irányítását vállaltam, mint szerkesztő. Véle-
ményem szerint nem összeférhetetlen ez az Egyesületnél viselt
titkári állással, mert hiszen egész időm továbbra is hiva-
talomnak kívánom szentelni épen úgy, amint azt idáig is tettem.
Ami pedig az úgy anyagi részét illeti, mint társtulajdonosét,
az tisztára magán jellegű s egyáltalában nem érinti egyesületi
tiszttségemet s legkevésbé sem Egyesületünket. Egyébként is
olyan feltételű és olyan szerény az, hogy miatta aligha keve-
redhetem az "egyesületi pénzen meggazdagodott basz" látszatába
sem.

Amidőn fentieket bejelentem, kérlek Elnök Uram, hogy erről tiszt-
társaimat legközelebbi értekezletünkön, Vezérttestületünkét
pedig kívánságod szerinti formában informálni sziveskedj.

Washington, D. C. 1950 okt. 11

Szeretettel: Borshy Kerekes Gy."

Titkárunk és az értekezlet kivánsága szerint is az informálásnak
azt a módját választottam, hogy titkárunk levelét, teljes egészé-
ben közlöm Vezérttestületünk tagjaival.

Mindnyájukaj szeretettel köszönti:

Washington, D. C. 1950 október 12

Ujvári
e l n ö k .

A "NÉPSZAVA" főszerkesztője

1950.

"Népszava"

1950 október 28.

1951 Nov. 19

ekönyvtar.sk-szeged.hu